

[A. C. D. Petersen.]

ler i de 7 Aar, der er gaaet. Naar dette er Resultatet, kan jeg ikke begribe, at den højtærede Minister ikke kan indse, at saa kan man ikke fortsætte denne Lovgivning, men maa ind paa nye Principper, som virkelig kan bringe Endemaalet i Syne, saaledes at alt ikke bliver ved at ligge i et Kaos som nu.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen i at ville blande alting sammen i een Lov. At man skal have baade Kornlov og Ejendomsskatter sammen med Akkord- og Moratorieordning, synes jeg alligevel er at blande Tingene alt for meget sammen. Jeg synes ellers, det ærede Medlem og hans Parti netop plejer at advare imod Sammenblanding og Sammenrodning af forskellige Forslag.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg har ikke vist nogen forstaaende Stilling over for det ærede Medlems Opfattelse angaaende Akkord- og Moratorieloven, maa jeg sige: Nej, det er vanskeligt at forhandle, man har endnu aldrig set et virkeligt Forslag, som man kan bedømme, fra den Side angaaende disse Forslag.

Dernæst siger det ærede Medlem: Hvad nytter det, at man nede i Sønderjylland har en Akkord- og Moratorielov, naar der ingen Penge er til Akkorderne? Jo, det er netop det, det gør. Hvis Landmændene dernede vil bruge Moratoriebestemmelserne, kan de sikre sig imod, at Kreditorerne fjerner dem fra Ejendommene. Den Mulighed er aaben nu baade i Sønderjylland og Nord for Kongeaaen, og det er den Mulighed, som ikke er til Stede i Morgen, hvis man ikke vedtager det Lovforslag, der her ligger til Behandling. Det er det Forhold, som gør, at der ikke er sket saa meget nede i Sønderjylland, idet Kreditorerne, naar de ved, denne Lov er der, ikke griber ind over for de Landmænd, som passer deres Bedrifter nogenlunde. Denne nogenlunde Sikkerhed, som Landmændene her har, vil det være ganske uforsvarligt at ophæve.

Det ærede Medlem spurgte mig saa, hvorledes man skulde faa Rentabilitet ved en Akkordordning. Det ærede Medlem maa dog vide, at enten skaber man Rentabilitet i Landbruget ved Udgifternes Nedsættelse eller ved Indtægternes Forhøjelse eller ved begge Dele. Det danske Landbrug kan, hvad det ærede Medlem formodentlig ogsaa ved, meget vanskeligt skaffe forøgede Indtægter af Betydning, da det i saa høj Grad er et eksporterende Erhverv.

Derimod er der en Mulighed for at nedsætte Udgifterne, og man maa indrømme, at ingen Udgifter virker saa trykkende og almindeligt over hele Landbruget som netop Gælden. Derfor er der ingen Tvivl om, at hvis man virkelig vil skabe Rentabilitet i Landbruget, saa opnaas det bedst og mest effektivt og ogsaa mest varigt, saaledes som Udsigterne er for dansk Landbrug, ved en Nedbringelse af Gældsbyrden. Og det Forslag, som var til Behandling i Gaar i Landstinget, indeholder netop Bestemmelser, hvorefter man i de enkelte Landbrug, hvor man har saa megen Gæld, at den ikke kan forrentes, kan opnaa en Afgørelse af Forholdet, saaledes at de dygtige og stræbsomme Landmænd kan faa Lov til at blive siddende ved Ejendommene, medens de, der ikke egner sig til at være Landmænd, ikke kan blive der.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg er naturligvis enig med den højtærede Landbrugsminister i, at man kan skabe Rentabilitet for Landbruget enten ved at forhøje Indtægterne eller ved at nedsætte Udgifterne, og den højtærede Minister vil altsaa gøre det ved at nedsætte Udgifterne, herunder særlig Renteudgifterne, derimod ikke Skatteudgifterne, thi dér stiller Ministeren sig absolut afvisende. Hvis det nu var Staten, der havde Penge til gode, vilde den højtærede Landbrugsminister naturligvis være lige saa umedgørlig over for Renten, som han nu er over for Skatterne. Den højtærede Minister ved jo imidlertid, at man ved denne Lovgivning kun vil nedsætte Gældsbyrden til et vist Punkt, og det er dette Punkt, jeg paa staar ikke giver Rentabilitet i Landbruget, og derfor maa jeg have Lov til at sige, at Landbrugsministeren og hans Forslag ikke vil skaffe Rentabilitet i Landbruget.

Den højtærede Landbrugsminister beklager sig over, at vi Konservative vil blande alting sammen, hvad vi altsaa ikke er vant til, men der er Forskel paa at blande sammen, hvad der hører sammen, og at blande sammen, hvad der ikke hører sammen. Den højtærede Landbrugsminister sagde ganske vist, at det, vi blander sammen, er noget, der ikke hører sammen, men jeg gad vidst, om det ikke hører sammen for at tilvejebringe Rentabilitet i Landbruget at nedsætte Udgifterne og forhøje Indtægterne — det var jo i hvert Fald den Vej, den højtærede Landbrugs-